

Fortale til Læseren.

Den Gunstige Læseren ynskes Naade
oc Vidskundhed aff Gud/ ved
Christum vor Herra.

Dog Gunstig Læser / at ieg
vdi neste Fortale / haffuer giffuen
nock som tilkiende / huad mig haffuer
fororsaget til at lade denne Bog vdgaa
paa Prenten / oc maatte vel
der mer vœrit vndskyldet / saa tencker ieg vel dog /
at som det nu gaar til i Verden/ det vil icke saa slet
bliffue der ved / at her jo ville komme nogle frem/
som ville paa oss forny deris Mynt. Thi der er
Inuet (besynderligen nu om stunder) enten saa rœe
sagd eller saa vel gjort/ at det io ved Klaffetender
Kamferis oc vanryctis. Huilcket oe vden tuil vil off
vederfares / at her vil lade sig høre oc forneime nogle
vrolige oc affuendsiuge Menniske / oc sige at mand
kunde legge Tiden bedre an / end fare met saadane
Tœueret / som dennem kand synes at haffue en
ganske ringe ting paa sig : Ja nogle beraabe sig her
paa / at saadane gamle Dict en stor part skal vœre
saa gaar som idel Fabel / oc komme en ringe ting til
Opbyggelse/ end oc saa imod S. Poffuels Formar-
ning / som raader at mand skal tale met huer andre
om Psalmer oc Loffsang oc Aandelige Viser &c.
Da paa det / at saadane kiffuorne Menniske
Kulle icke fattes Gienstuar / fororsages ieg at formel-
de no

de noget kaarteligen / om hues brug/ nytte oc gaffu
saadane gamle Voetiske Dict giffue oc mersvœre.

Det haffuer vœret en gammel oc lofflig
sæduane / fast fra den første tid / at Menniken effier
Syndfloden vdspreddes om Verdens Kreds / at
naar sig haffuer begiffuen nogen besynderlig orsag
enten til stor Glæde eller stor Sorg / da haffuer
mand der om lagd skœne oc attige Dict vdi Vers
oc Rim/ effier den Voetiske art oc sad som / som huere
Landstaaffs Tungemaal er metgiffuen. Huor paa
nock som findis Exempler / fast hoff alle Nationer /
end oc saa hoff Guds eget Folck / som vi her om læse
baade i Mose / Propheterne oc Kongernis Bøger.
Thi Moses self siunger met Israels folck oc Folcket
met oc effier hannem / en herlig Triumph Sang/
der de ere vdfrid aff det Egyptiske Trældoms Huil/
oc kommen igennem det røde Haff paa det tørre
Land / oc den vœgudelige Kong Pharao met sine er
der omkommen. Saa giør oc Debora oc Barack
vdi Dommernis Bog / der Siffera den Cananenske
Konges Hoffuithmand er slagen oc Folcket er befrid
aff den nød oc redsel / som de tilforn haffde vœret vdi
en tid lang. Saa læse vi oc vdi den første Sa-
muelis Bog / hureledis at Quinderne aff alle Isra-
els Stæder ginae vd imod Dauid / der hand vaar
kommen igien aff den Philisters slag / oc de vndfinge
hannem oc Kong Saul met Sang oc Dank oc
allehaande Instrumenters Læg oc sagde: Saul slog
Tusinde / men Dauid Ti tusinde &c. Det samme
høres

Høres ocsaa aff Judisk der hun haffuer forraestet oc
dræbt Holofernem Kong Nabogdonofors Krigs
Offuerste / oc befried Bethulia Stad oc det menige
Israels Folck / fra hans Grumheds Bræde / saa at
huer Mand der ved siunge oc sprunge aff ret idel
Hiertens Fryd oc Glæde.

De endog at disse Sang oc andre deris lige
i den Hellige Scrift / som vilde vorde for langt her at
opregne allesammen / haffue fast en høyere Geist
oc Grund end vore gemene Digt / effterdi de ere den
Helliglands Indstud oc forfatte Guds eunge Loff
Saa ere de dog der haff antegnet til Historiske
amindelse / at alle Effterkommere kunde vide at sig
aff saadane Guds Belgierninger oc aff de Perso-
ner / som Gud haffuer der til brugt.

Saadane haffue ocsaa Hedniste Poeter mes-
ste parten haff alle Landskab / effter deris vjff oc Vis-
dom / vdi nogen maade effterfuld. Vdi besynder-
lighed forfare vi at de Græker oc Romere / haffue
vendt der paa stor Arbeid oc flid / saa at deris Poeter
haffue ladet effter sig mange store Væger fulde aff
saadane Digt oc Sang / huilcke alligeuel at de icke
ere i nogen maade at ligne med de Hellige Loffsang /
(thi der er saa viit imellem / som der er stilsmiff
imellem Himmel oc Jord / som rort bleff) saa haff-
ue de dog sin store Dygte oc Gaffu / paa den tid
oc stæd som de skulle bruges.

Effter samme Poetiske stic haffue ocsaa an-
dre Barbariske Folck (som mand kalder dem / der
icke haffue været saa offuet vdi Sprog oc Raanster
som

som de Græker oc Latiner) lagd huet paa sin Tung-
maal deris Sang oc Diser / om hues merckelige
Krigs Bedriff oc anden seldsom Euentyr sig be-
giffuet haffuer / baade aff gamle Kemper som mand
kalder / oc Konger oc andre forneme Personer.

De at vi nu intet ville tale om andre Landstæff /
men alene om dem som Danste eller Gottiste sprog
haffue brugt / oc de Nationer som der vnder begri-
bes / vidne alle deris Historie scriffuere / at de haffue
haffd deris Poeter / som deris gamle Bedriff haffue
bescreffuen / paa deris Poetiske art oc manire. Her
hører nu hid den Vormiste Lystgaard oc de gamle
Mester Sang / som mand dem kalder oc andre saa-
dane smucke fordoms Digt. Der scriffuis her om /
at *Carolus Magnus* skulde haffd stor Lyst til saadane
Poeteri / at hand en stor part aff dem haffuer vist
vden Bogen at siunge oc opregne / oc self ocsaa off-
uet sig vdi allehaande saadane Digt / som hand oc
ellers gjorde synderlige flid paa sin Fæderne Sprog /
oc haffde for Hender som menis / at vilde self scriff-
ue en Tydsk *Grammaticam* / oc mand endnu bruger
de naffu som hand haffuer paafunden oc giffuet
baade Veit oc Maanedet om Aaret oc.

Hvad som vore egne Danste Historier er
anrørendis betiender Herr *Sachs* vdi Fortalen
paa sin *Krønike* / at hand ocsaa haffuer haffd
hielp aff saadane gamle sang at gaa effter vdi sine
Historier. Som vi det see hureledis hand dem al-
leuegne fremdrager / oc neffuer baade Sterckodder
oc de andre som haffue baade været duelige Krigs-
mend

mend til Haanden/ oc kunstige Poeter til deris Sang. Vdi S. Knuds Hertuges Historie seffuer hand Grimilds Vise/ som skulde været siungen den fromme Herre til atuarsel/ om hans Freneds Fortæder/ som hand haffde i sinde imod hannem. Hulcket oc ydermere kand sesfares aff denne vor liden Vise Bog/ huad vore gamle Fortædres idret haffuer været i dette stycke.

Saa haffue oc ick end de gamle Nørste Skaldrer vend ringere skid her paa/ som det nock som sesfares aff deris Krønicker/ vdi hulcke fast paa huert Blad/ vnder tiden to eller tre gange til lige/ indføres bevisning aff deris Sang oc Digt/ huor om paa en beueligere stæd skal videre til sin nødrørffte omtales. Ville nu kaarteligen/ effter at vi haffue talet om disse gamle Poetiske Digt deris Brug/ ocsaa giffue tilkiende huad Nytte oc Gaffu de søre met sig/ som tilforn bleff talet.

Det som almindeligen siges om alle Poeter vdi dette Latinske Vers/ *Aut prodesse volunt aut delectare Poeta*: Det er/ Alle Poetiske Digt ere i denne Mening gjorde/ at mand enten skal haffue Lyst/ eller Gaffu der aff: Det samme skal ocsaa forstaaes om vore Danste Viser oc Poeteri. Thi huad kand giffue en crøligere eller sømmeligere Tidfaart/ end saadane smucke Viser/ som ere baade saa artige sammen seet/ oc indholde saa selv som Euentyrste stycker/ naar mand dem ickun læser/ da drage de met Marten it Menniskes Tancker/ fra all anden Vlyst oc Melancholi.

U

At ieg nu intet vil tale om den subtelige oc søde Melodi/ som de siunges met/ aff denem som vide Tonet til dennem/ hulcket i sig self fryder it Menniskis Hierte/ naar de ellers quædis met en reen Quinde Stemmè eller sterck Karl Røst. Saa at der som nogen er glad/ da forsøge de hans Blæstakff vdi cerlige Bestebud oc Samquem. Er oc nogen paa sin Vandring til Lands eller Vands/ oc hannem langledis paa sin Reyse/ da kand denne lille Bog være hannem en Veykaartere vdi Vognen oc Skibet. Der som hand er til Foeds/ haffuer hand her en *Comitem facundum pro vehiculo*/ som mand plejer at sige/ En samtalende Staalbroder i stæden for en Vogn. Er ocsaa nogen paa sin sorte Seng/ eller behafftet vdi Fængsel/ eller bested vdi andre sørgelige Viltkaar/ da kunde disse lystige oc atskillige Poetiske Digt/ formindste hanem sin Omhu oc fordriffue den skadelige Melancholi aff/ Hossuedet/ som ellers kaldes *Balneum Diaboli*/ oc indæder sig vdi Menniskens Hierte oc det fortærer som Røst gior ved Staal. Dog vi vel vide den eniste oc ypperste Hossuie trost staar vdi Guds Ord oc vor Herre Jesu Christo alene. Thi her siges intet i denne mening/ at mand vil rycke enten aff Hierte eller Henderne paa nogen/ den Hellige Scrifftes Trost/ vden hulcken der findes ingen grundelig Lyst/ Trost eller sand Lestning i nogen Menniskes Sorg/ i nogen maade.

Fremdelis saa læsis oc siungis disse vore Danste Poetiske Digt/ ick aleniste for Lyst eller Tidsfordriffue/ men søre der hoss oc sin behynderlig Nytte

lig Nytte oc Gaffn. Huilcken sees oc findes vdi disse forneme efterfølgendis Fjere stycker.

Først at de indholde oc foruare i sig gamle Historiske Bedriffte/ som vdi fordom tid steed ere/huilcket/ mag vel see/ellers letteligen skulde gaact aff Mandminde oc været lang tid siden streffuen i Glembog/ saa at ingen skulde vist noget synderlige aff en deel som de saaregiffuer. Thi ieg acer vist / at førend det er vorden noget almindeligt met Fria Raanster oc Historier at scriffue vdi visse Bøger / da haffuer mand haffd en søye ting/ at rette sig efter her vdi / vden hues gammel Mandis Gaffn kunde været/ Mand fra Mand : Oc saa huad de gamle haffue siungen her om for de vnge / oc saa frembelis den ene. efter den anden/ saa gaat som saacet huer andre vdi Henderne aff saadane Monumenter. Derfaare haffue baade Kongerne selff oc Lands Hoffdingerne været saa omhyggelige at lade forfarre deris Mandommelige Bedriffte aff hine gamle Stialdrer (som de kaldis paa gammel Dansk eller Dorst Maal) paa det at Effterkommere kunde forfare hureledis met alting vaar tilgaaet vdi sandhed / oc vide at der haffde været Folck til for demem. Som wi det see mangesteds vdi vor Danske Krønike/end ocsaa aff Kong Frode Fredgods Historie/ at Hiarne Stiald aleniffe derfaare er raagen til Konning efter hans Afgang / fordi hand siel hyste til at giøre det skønste Diet oc Graffscrifte om hannem. Saa det lader sig ansee her aff / saa vel som andre flere steder i Krønicken/ at saadane gamle Stialdrer

Stialdrer oc Aruner / som de kaldes / haffue været noget mere end den gemene mand/ baade for deris Kloghed / ocsaa for andre deris Mandommelige Dyder oc mersølgende Skielighed. Huor paa wi oc læse it herligt Exempel / vdi den Dorste Krønike/ vdi S. Sluffs Historie. At der hand vaar kommen til Stiletestad/ der som hand skulde giøre Drebnitng mod sine Fiender/ formaner hand sine beste Mend/ efter Krigs brug / oc iblant andet vender hand sin Tale til sine kloge Stialdrer / hand haffuer haff sig/ Thormod/ Gifer/ Gudbrand/ Haffgod oc Thorfind/ oc befaler dennem/ at de skulle holde sig noget aff til en side/ oc giffue grandgiffueligen act paa/ hureledis Slaget gaar aff/ paa det de kunde siden diss bedre fatte i deris Diet / den deel de haffue met egne Dyne seet/ oc giffue det fra sig / at det kand bliffue befyndt iblant alle mand / oc staa til Euis Amindelse. Huilcket oc steede/ besynderlig aff Thormod / efter at hand haffuer som en trofast Helt været met sin Herre vdi Krigen/ oc der saacet sin Vane saar/ da vender hand om til Stiletestad oc strax legger en skøn Diet om denne Slacting / før end at hand lader Straalen rycke vdaff Bryster paa sig/ oc dør saa hen vdi denne sin *Cygnæa cantione*. Huor vdaff merckis at saadanne Poeter / haffuer været it Modige Folck oc gantse vel øffuet oc ferdig paa deris Sag / til at rune oc dicte met stor Behendighed.

For det Andet/ giffues her atskillige Ex- 11.
empel saare/ vdi drabelige oc merckelige Personer /
B baade

baade paa dyds oc fromheds bebriffi/saa vel som paa
 Wonds oc Ondskaffs idret/ andre til Aduarfel oc
 Effersyn/ at elste oc følge det gode/ oc hãde oc sly det
 onde/ som gierne plejer at tage en vohckelig ende
 paa det sidste. Thi den som Fred oc Rolighed søger/
 den vederfaris det samme. Men den som tager
 Suerdet/ hand omkommer oc saa almindeligen der
 vnder. Trostak røner sin Herre vel: Wtro oc Falst
 slaar sin egen Herre paa Hals. Wksheds lystige
 Synd hum snart forgaar/ men Straff oc Pinen vil
 vare. Huo Gud oc gode Raad foracter/hand falder
 i Fristelse oc fare / oc der vdi forsetter vnder tiden
 Sielen met Legemet. Strycke oc Wandom er iniet
 at drifte paa/ thi offerfalde Kemper Seyrløff. Aff
 Koff oc Kan truffis nogen ueppeligen lana tid: Thi
 huad mand met Synden faar/ det met Sorg oc
 Stam bortgaar. Som deff flere wtallige stycker
 findis Exempel paa/ vdi disse vaare Danste. Vi-
 ser/ huo ellers haffuer lyst til at tage sig saadant til
 Vnderuisning.

III. Den Tredie Nytte oc Gaffin/ som disse
 gamle Danste diet giffue/ er at mand kand her aff
 smuck formercke/ huad skick oc seder der haffuer vœ-
 rit hoff de gamle Forfædre met deris atskillige Dy-
 der/ Hierteleg/ Sind/ Tale/ Mod/ Krigsbrug/
 Waaben/ Husfæd/ Klædedraect/ Spissing/
 Giffiermaal/ Optuctelse/ Begraffuelse oc andet
 saadant mere. Besynderlig merckis at de haffue
 væren trofaste i Ord oc Gierning/ saa at der haffuer
 været skun ney oc ia met huad som de loffuedahuer
 andre

andre. Skadde nogen paa en anden noget/da sagde
 hand hannem det offentlig til vnder Dyne / foer ick
 met Hyltel oc Wãchiuelligste Finank som lætferdi-
 ge Solct nu / diss verre/ end oc saa hoff off paa denne
 Dag omgaacs met. Vnder saatte elste deris Her-
 re oc Koning/ sætte Gods oc Liff op met dennem/
 naar dennem trengde / oc Kongerne der imod elste
 deris Vnder saatte/ handthessuuede dem imod Bold
 oc Wret / oc omginges saa met huer andre i all
 Venlighed. Dette sees almindeligen aff vore Hi-
 storier / oc Gud være loffuet her er end nu iniet at
 klage i denne maade iblant off Danste: At Dan-
 marckis Indbyggere tiene oc mene io deris Herre oc
 Koning paa det Troliast/ oc Offrigheden igien paa
 sin side holder huer Mand ved Low oc Ræt offuer
 alt Riget/ saa ingen kand i den maade haffue sig at
 beklage til vbillighed.

For det Fierde/der som ingen anden or. III-
 sag vaar til at læse disse gamle Poetiske Diet/ vaar
 den ene nock som/ for Sproget skuld: Det er/ for de
 herlige gamle Danste Glaser oc Ord/ for hin skone
 Sprog oc runde Tale/ oc for den artige Composi-
 on oc Diet i sig selff. Huilcket alle sammen findis vdi
 disse gamle Viser paa den beste manire. Vil nogen
 det forsøge/ hand tage sig en aff de ny Diet/ som nu
 om stunden givres/ oc ligne met en anden aff disse
 fordoms Diet/ da skal mand vdi Sandhed forsare/
 at det er lige som Dag fra Nat/ som mand plejer at
 fige. Nu skaar oc inagen anden steds til at finde saa-
 dant Danste Ord/ Sprog oc artige Diet/ vnder tag
 B 7 gen

gen hies gamle Ord mand kand haffue aff vore Danste Lovbøger ocn ogle faa gammel Scrifte/ som icke ret mange findes her vdi Niget: Saa at der som wi skulle en gang til verck met vor Danste *Grammatica*/ da vil den fornemiste deel tages her aff/ besynderlig huad som vor Danste *Prosodia* oc *Poëtica* bliffuer anpreendis ic.

Dette maa saaledis paa det kaartiste være sagd her om/ni ville wi oc suare denem ic Ord eller to/ som kaste oss faare/at her indspis vnder tiden meger i disse Dicit/ som Fabel er oc syntis fast aldelis wtroligt oc wnueligt at være skeed/ saaledis som det faaregiffues. Huilcket wi oc ingen kunde benecte/ oc betiende selff/at her findes meget iblant/som aldelis wtroligt er/ ia oc aldrig sig saaledis begiffuet haffuer som det ellers fortelkes. Oc det giffue wi icke helder anderledis vd/ end for det samme som det er. Som vel oc huer den bitterligt er / som noget vdi de Græckiske oc Latinske Poeter er belæst/ at der holdis den stic/ end oc saa haff de fornemiste/ at de blaaude Fabel oc allehaande seldsom Euentyrs tilfald mer fande saffin/ saa at det ene kand icke vel stilles eller sticris fra det andet/ mer mindre vilkaar / at mand vil foreneke ia aldelis vanskabe oc forderffue den gamle Poetiske Dicit i sig selff.

Denne Poetiske Art oc Frihed haffuer været fra saa mange Tusinde Aar / saa den staar nu icke lettigen til at aflegge eller forbiude. Ja saadane Bøger maa mand ale fornøden haffue met vdi *Schulens*/ at læse baade for de unge oc fremuorne.

Quor

Huorfaare skalde da oc icke det samme tilstedis vore Danste Poeter paa deris Tungemaal / effterdi ingen nødis til at tro den deel som wtroligt er/ eller at tage mere her aff/ end hannem selff lystet oc gaat giør? Saa er det oc icke helder sagd/ at mand skal enten siunge eller i anden maade bruge disse Viser til Forargelse/ eller i den tid oc stæd/ at mand kunde der offuer forsømmē Guds Hellige Ord: eller lade sig nogen Lyst/ Trøst eller Glæde være kixerere / end den Glæde oc Trøst aff Guds Ord oc den Hellige Scriftes Loffsang. Huilcket er vden tuel/ den Hellige Apostels S. Poffuels Mening/ at hand vil at alle Christne skulle haffue grunder deris eniste Naab / Glæde oc Fryd vdi Guds Ord/ oc siunge der om hine stöne Aandelige Davids Psalmer oc andre delige Loffsang. Vil haffue forbuden alle stemme løssafftige wnyttige Snæck oc Squalder/ iblant huilcke regnis oc saa hine wkyfte / wtuctige / forargelige Wole Viser oc wærlige Skende Dicit / som ere tuert imod all Gudelighed oc Ærlighed. Som wi det oc dageligen forfare/ diss verre/ hureledis at mange lætferdige Menniske icke aleniste mee starns løss veyrsnyggelige Dicit / men oc saa andre idret findes at forlyste sig i den deel / som langt verre er end disse gamle Viser/ oc kunde bedre anlaage Tid enet Læssning vdi hine stöne Historiske oc Poetiske Bøger. Thi saadant fører end nogen Politiske Gaffin oc Fordeel met sig/ som tilforn bleff amtalet / i den stæd der følger ickun idel Forargelse oc Guds store Forørnelse/ haff dem som søle sig i Drucken

B ij

Raff

Raff oc henge idelige vden affladelse i deris Riffaff-
rige Dartaffuel oc Kartenspil oc andre saadane
vbersømmelige Joret oc Tidlaart. Huor met de
ickun søge en liden tiden Wade oc Binding / oc
der offuer forsømme deris Kald oc rette Bestilling /
som dem vden Forsømmelse burde at forrette til
Guds ære oc Menighedens beste.

Dette maa nu en huer oc alle haff sig self off-
uerueje / oc huo dette giører / forhaabes mig at hand
icke enten self saa letteligen laster dette vort Forsæt /
eller giffuer andre deris Vaguastendis Klafferi
rum haff sig. Besynderlige effterdi saadane Sang
oc Viser haffuer langt for vor tid været brugt / oc
ville dog icke afflegges om end skont denne lille Bog
vaar aldriq vdgaaen paa Prenten. Thi ligeruiff
som wi haffue funden dem for off / saa leffuere wi
dem fra oss igien. Men er her noget rettet oc forbedret
enten paa Rimene eller i andre maade / med
den ringe Fortegnelse / som er lagd til huer Vise / der
Land være en søje ting / oc Meningen er dog bleff-
uen den som vaar tilforn. Forsee mig oc til
at ingen tager noget i andre Meninge / end som den
seduanlig Poetiske Frihed fører met sig / at mand
aff arilds tid / haffuer saa dristeligen lagd Viser /
naar enten Krig eller Feide haffuer været for haan-
den / eller anden seldsom Forandring sig begiffuet
haffuer i Land oc Riger. Oc der som end nogen
vilde meger tiffuis her om / enten tage sig self noget
til / eller det vblegge om andre / saa ere dog Viser
ickun Viser / oc bliffue Viser huad mand giør aff
den

dennem. De ere huercken screffne Lov eller aff-
sagde befeglede Domme / som enten løse eller binde
noget synderligt det store drabelige Sager gielder
paa / men ere meste parten Tidfaarts diet / at huer
maa tage der aff det hannem befaller / vden hues el-
lers findes at haffue en anden grund paa andre stæ-
der. Oc hues som holdes for Historiske diet / de ere
fast stycket Historier / som icke ere fuldkommeligen
bestreffne met alle Omstende / som det sig burde.
Thi Poeten tager ickun aff den hele Historie / der be-
synderligste som hannem vilder oc tiener til sit For-
sæt. Dette danner hand effter sin Poetiske art oc
Frihed / oc lader saa huer domme der om oc tage der
aff huad hannem lyst. Dette finder sig saa at
være i Sandhed / oc ieg forsee mig vist til / at der
skulle findis mange fromme vundlige Dommere /
som dette skulke acte de fordagtinge off / at wi saaledis
haffue fordriftet oss til / som den vise Poet siger:
Ludere par impar, equitare in arundine longa / som
der scriffues om den naffnkundige Koning Ageslaof
at hand saadanne leeg haffuer end ocsaa i sin Alder-
dom brugt met sine sinnaa Børn / oc hannem er dog
holden alting til beste. Vil derfaare her om intet
videre røre paa denne tid / men tale ickun it Ord el-
ler to / om orsagen / huorfaare at denne Bog er
deelt vdi disse Tre Parter.

Paa det at mand met diff mindre lang-
sommelighed / oc diff større lyst kunde bruge denne
Vise Bog / er den effter de Personers Lelighed om
huelcke Viserne ere lagde / scrift i Tre Parter. **As**
he

her først scetis hine gamle Kempe Viser/ om de
 fordoms Kempers Joret oc Mandommelige Be-
 drifft som lang tid fast saar alle Mandmindedere be-
 drieffne. Dernæst komme de Viser i den Anden
 Part / som ere gjorde om Kongernis oc Dronin-
 gernis Historier / besynderlig huad som vore egne
 Danste mest er anspændis oc tommer ved. Vdi
 den Tredie Part ere indførd nogle Dict om Adels
 Personer oc andre forneme Folck/ hues Lelighed sig
 om dennem her vdi Riget begiffuet haffuer. Saa
 findis oc vdi alle disse Tre Parter/ det ene slaus om
 det andet / dog ere de gamle Kempe Viser meste
 deelen blandet med Fabel oc vtrrolige Euentyr
 handel/ som det oc i sin sted her effter skal paamindes.
 Men hues som findes i den anden part besynderli-
 gen om vore Danste Konger / det rimer sig mest
 med Sandhed. De maa vi vel bekiende / at vi
 icke haffue her alle Danste Historiske Viser / men
 feile end nu nogle / dog icke ret mange. Thi huad
 som Ecceftabs eller Elstous Viser/ som mand kal-
 der/ er anspændis/ dem haffue vi paa denne tid la-
 det beremme for sig selff: Om det ellers er i deris
 Skæben at de maa en gang komme til Dags Lu-
 sen. Lade nu derfaare alting her ved bero/ befa-
 lendis en huer from Christen Læser den Allmechtig-
 ste Guds vdi vold oc Besterkelse / hand være
 hoff e Kalle/ med sin Hand oc Naade i all Ewigbed /

Anders
 Bedel